

1

Cui dono lepidum novum libellum
arida modo pumice expolitur?
Corneli, tibi: namque tu solebas
meas esse aliquid putare nugas
iam turn, cum ausus es unus Italorum 5
omne aevum tribus explicare cartis
doctis, Iuppiter, et laboriosis.
quare habe tibi quidquid hoc libelli
qualecumque; quod, <o> patrona virgo,
plus uno maneat perenne saeclo. 10

2

Passer, deliciae meae puellae,
quicum ludere, quern in sinu tenere,
cui primum digitum dare appetenti
et acris solet incitare morsus,
cum desiderio meo nitenti 5
carum nescio quid lubet iocafi,
et solaciolum sui doloris,
credo, ut turn gravis acquiescat ardor:
tecum ludere sicut ipsa possem
et tristis animi levare curas! 10

2B

tarn gratum est mihi quam ferunt puellae
pernici aureolum fuisse malum,
quod zonam soluit diu ligatam.

Lugete, O Veneres Cupidinesque,
 et quantum est hominum venustiorum:
 passer mortuus est meae puellae,
 passer, deliciae meae puellae,
 quern plus ilia oculis suis amabat. 5
 nam mellitus erat suamque norat
 ipsam tarn bene quam puella matrem,
 nee sese a gremio illius movebat,
 sed circumsiliens modo hue modo illuc
 ad solam dominam usque pipiabat; 10
 qui nunc it per iter tenebricosum
 illud, unde negant redire quemquam.
 at vobis male sit, malae tenebrae
 Orci, quae omnia bella devoratis:
 tarn bellum mihi passerem abstulistis. 15
 O factum male! O miselle passer!
 tua nunc opera meae puellae
 flendo turgiduli rubent ocelli.

Phaselus ille, quern videtis, hospites,
 ait fuisse navium celerrimus,
 neque ullius natantis impetum trabis
 nequisse praeterire, sive palmulis
 opus foret volare sive linteo. 5
 et hoc negat minacis Hadriatici
 negare litus insulasve Cycladas
 Rhodumque nobilem horridamque Thraciam
 Propontida trucemve Ponticum sinum,
 ubi iste post phaselus antea fuit 10

comata silva; nam Cytorio in iugo
loquente saepe sibilum edidit coma.
Amastri Pontica et Cytore buxifer,
tibi haec fuisse et esse cognitissima
ait phaselus: ultima ex origine 15
tuo stetisse dicit in cacumine,
tuo imbuisse palmulas in aequore,
et inde tot per impotentia freta
erum tulisse, laeva sive dextera
vocaret aura, sive utrumque Iuppiter 20
simul secundus incidisset in pedem;
neque ulla vota litoralibus deis
sibi esse facta, cum veniret a mari
novissimo hunc ad usque limpidum lacum.
sed haec prius fuere: nunc recondita 25
senet quiete seque dedicat tibi,
gemelle Castor et gemelle Castoris.

5

Vivamus, mea Lesbia, atque amemus,
rumoresque senum severiorum
omnes unius aestimemus assis!
soles occidere et redire possunt:
nobis cum semel occidit brevis lux, 5
nox est perpetua una dormienda.
da mi basia mille, deinde centum,
dein mille altera, dein secunda centum,
deinde usque altera mille, deinde centum.
dein, cum milia multa fecerimus, 10
conturbabimus ilia, ne sciamus,
aut ne quis malus invidere possit,

cum tantum sciat esse basiorum.

7

Quaeris, quot mihi basiationes
tuae, Lesbia, sint satis superque.
quam magnus numerus Libyssae harenae
lasarpiciferis iacet Cyrenis
oraclum Iovis inter aestuosi
et Batti veteris sacrum sepulcrum;
aut quam sidera multa, cum tacet nox,
furtivos hominum vident amores:
tam te basia multa basiare
vesano satis et super Catullo est,
quae nee pernumerare curiosi
possint nee mala fascinare lingua.

5

10

8

Miser Catulle, desinas ineptire,
et quod vides perisse perditum ducas.
fulsere quondam candidi tibi soles,
cum ventitabas quo puella ducebat
amata nobis quantum amabitur nulla.
ibi ilia multa cum iocosa fiebant,
quae tu volebas nee puella nolebat,
fulsere vere candidi tibi soles.
nunc iam ilia non volt: tu quoque
inpote<ns noli>,
nee quae fugit sectare, nee miser vive,
sed obstinata mente perfer, obdura.
vale, puella. iam Catullus obdurat,
nee te requiret nee rogabit invitam.

5

10

at tu dolebis, cum rogaberis nulla.

scelesta, vae te! quae tibi manet vita? 15

quis nunc te adibit? cui videberis bella?

quem nunc amabis? cuius esse diceris?

quem basiabis? cui labella mordebis?

at tu, Catulle, destinatus obdura.

9

Verani, omnibus e meis amicis

antistans mihi milibus trecentis,

venistine domum ad tuos penates

fratresque unanimos anumque tnatrem?

venisti. O mihi nuntii beati! 5

visam te incolumem audiamque Hiberum

narrantem loca, facta, nationes,

ut mos est tuus, applicansque collum

iucundum os oculosque suaviabor.

O quantum est hominum beatiorum, 10

quid me laetius est beatiusve?

10

Varus me meus ad suos amores

visum duxerat e foro otiosum,

scortillum, ut mihi turn repente visum est,

non sane illepidum neque invenustum.

huc ut venimus, incidere nobis 5

sermone varii, in quibus, quid esset

iam Bithynia, quo modo se haberet,

et quonam mihi profuisset aere.

respondi id quod erat, nihil neque ipsis

nee praetoribus esse nee cohorti, 10

cur quisquam caput unctius referret,

praesertim quibus esset irrumator
 praetor, nee faceret pili cohortem.
 'at certe tamen/ inquiunt 'quod illic
 natum dicitur esse, comparasti 15
 ad lecticam homines.' ego, ut puellae
 unum me facerem beatiorem,
 'non' inquam 'mihi tarn fuit maligne,
 ut, provincia quod mala incidisset,
 non possem octo homines parare rectos.' 20
 at mi nullus erat nee hie neque illic,
 fractum qui veteris pedem grabati
 in collo sibi collocare posset.
 hie ilia, ut decuit cinaediorum,
 'quaeso,' inquit 'mihi, mi Catulle, paulum 25
 istos commoda: nam volo ad Serapim
 deferri.' 'mane,' inquit puellae,
 'istud quod modo dixeram me habere,
 fugit me ratio: meus sodalis—
 Cinna est Gaius,—is sibi paravit. 30
 verum, utrum illius an mei, quid ad me?
 utor tarn bene quam mihi pararim.
 sed tu insulsa male et molesta vivis,
 per quam non licet esse neglegentem.'

11

Furi et Aureli, comites Catulli,
 sive in extremos penetrabit Indos,
 litus ut longe resonante Eoa
 tunditur unda,
 sive in Hyrcanos Arabasve molles, 5

quare aut hendecasyllabos trecentos 10

exspecta, aut mihi linteum remitte,
quod me non movet aestimatione,
verum est mnemosynum mei sodalis.

nam sudaria Saetaba ex Hiberis
miserunt mihi muneri Fabullus 15

et Veranius: haec amem necesse est
ut Veraniolum meum et Fabullum.

13

Cenabis bene, mi Fabulle, apud me
paucis, si tibi di favent, diebus,
si tecum attuleris bonam atque magnam
cenam, non sine Candida puella
et vino et sale et omnibus cachinnis. 5

haec si, inquam, attuleris, venuste noster,
cenabis bene; nam tui Catulli
plenus sacculus est araneorum.
sed contra accipies meros amores
seu quid suavius elegantiusve est: 10

nam unguentum dabo, quod meae puellae
donarunt Veneres Cupidinesque,
quod tu cum olfacies, deos rogabis,
totum ut te faciant, Fabulle, nasum.

22

Suffenus iste, Vare, quern probe nosti,
homo est venustus et dicax et urbanus,
idemque longe plurimos facit versus.
puto esse ego illi milia aut decem aut plura
perscripta, nee sic ut fit in palimpseston 5

relata: cartae regiae, novi libri,
novi umbilici, lora rubra membranae,
d directa plumbo et pumice omnia aequata.
haec cum legas hi, bellus ille et urbanus
Suffenus unus caprimulgus aut fossor 10
rursus videtur: tantum abhorret ac mutat.
hoc quid putemus esse? qui modo scurra
aut si quid hac re scitius videbatur,
idem infaceto est infacetior rure,
simul poemata attigit, neque idem umquam 15
aeque est beatus ac poema cum scribit:
tarn gaudet in se tamque se ipse miratur.
nimirum idem omnes fallimur, neque est quisquam
quem non in aliqua re videre Suffenum
possis. suus cuique attributus est error; 20
sed non videmus manticae quod in tergo est.

27

Minister vetuli puer Falerni,
inger mi calices amariores,
ut lex Postumiae iubet magistrae
ebrioso acino ebriosioris.
at vos quo lubet hinc abite, lymphae, 5
vini perniciēs, et ad severos
migrate, hic merus est Thyonianus.

31

Paene insularum, Sirmio, insularumque
ocelle, quascumque in liquentibus stagnis
marique vasto fert uterque Neptunus,
quam te libenter quamque laetus in viso,

vix mi ipse credens Thuniam atque Bithunos 5

liquisse campos et videre te in tuto.

O quid solutis est beatius curis,

cum mens onus reponit, ac peregrino

labore fessi venimus larem ad nostrum,

desideratoque acquiescimus lecto? 10

hoc est quod unum est pro laboribus tantis.

salve, O venusta Sirmio, atque ero gaude

gaudente, vosque, O Lydiae lacus undae,

ridete quidquid est domi cachinnorum.

34

Dianae sumus in fide

puellae et pueri integri:

<Dianam pueri integri>

puellaeque canamus.

O Latonia, maximi 5

magna progenies Iovis,

quam mater prope Deliam

deposivit olivam,

montium domina ut fores

silvarumque virentium 10

saltuumque reconditorum

amniuumque sonantum:

tu Lucina dolentibus

Iuno dicta puerperis,

tu potens Trivia et notho es 15

dicta lumine Luna.

tu cursu, dea, menstruo
metiens iter annum,
rustica agricolae bonis
tecta frugibus explēs.

20

sis quocumque tibi placet
sancta nomine, Romulique,
antique ut solita es, bona
sospites ope gentem.

35

Poetae tenero, meo sodali,
velim Caecilio, papyre, dicas
Veronam veniat, Novi relinquens
Comi moenia Lariumque litus.

nam quasdam volo cogitationes
amici accipiat sui meique.

5

quare, si sapiet, viam vorabit,
quamvis Candida milies puella
euntem revocet, manusque collo
ambas iniciens roget morari.

10

quae nunc, si mihi vera nuntiantur,
ilium deperit impotente amore.

nam quo tempore legit incohatam
Dindymi dominam, ex eo misellae
ignes interiorem edunt medullam.

15

ignosco tibi, Sapphica puella
musa doctior; est enim venuste
Magna Caecilio incohata Mater.

Annales Volusi, cacata carta,
 votum solvite pro mea puella.
 nam sanctae Veneri Cupidinique
 vovit, si sibi restitutus essem
 desissemque truces vibrare iambos, 5
 electissima pessimi poetae
 scripta tardipedi deo daturam
 infelicibus ustulanda lignis.
 et hoc pessima se puella vidit
 iocose lepide vovere divis. 10
 nunc o caeruleo creata ponto,
 quae sanctum Idalium Uriosque apertos
 quaeque Ancona Cnidumque harundinosam
 colis quaeque Amathunta quaeque Golgos
 quaeque Durrachium Hadriae tabernam, 15
 acceptum face redditumque votum,
 si non illepidum neque invenusrum est.
 at vos interea venite in ignem,
 pleni ruris et inficetiarum
 annales Volusi, cacata carta. 20

Salve, nee minimo puella naso
 nee bello pede nee nigris ocellis
 nee longis digitis nee ore sicco
 nee sane nimis elegante lingua,
 decoctoris arnica Formiani. 5
 ten provincia narrat esse bellam?
 tecum Lesbia nostra comparatur?

O saeculum insapiens et infacetum!

44

O funde noster seu Sabine seu Tiburs

(nam te esse Tiburtem autumant, quibus non est
cordi Catullum laedere; at quibus cordi est,
quovis Sabinum pignore esse contendunt),

sed seu Sabine sive verius Tiburs,

5

fui libenter in tua suburbana

villa, malamque pectore expuli tussim,

non immerenti quam mihi meus venter,

dum sumptuosas appeto, dedit, cenas.

nam, Sestianus dum volo esse conviva,

10

orationem in Antium petitozem

plenam veneni et pestilentiae legi.

hie me gravedo frigida et frequens tussis

quassavit usque, dum in tuum sinum fugi,

et me recuravi otioque et urtica.

15

quare reffectus maximas tibi grates

ago, meum quod non es ulta peccatum.

nee deprecor iam, si nefaria scripta

Sesti recepso, quin gravedinem et tussim

non mi, sed ipsi Sestio ferat frigus,

20

qui tune vocat me, cum malum librum legi.

45

Acmen Septimius suos amores

tenens in gremio 'mea' inquit 'Acme,

ni te perdit amo atque amare porro

omnes sum assidue paratus annos,

quantum qui pote plurimum perire,

5

solus in Libya Indiaque tosta
caesio veniam obuius leoni.'
hoc ut dixit, Amor sinistra ut ante
dextra sternuit approbationem.
at Acme leviter caput reflectens 10
et dulcis pueri ebrios ocellos
illo purpureo ore suaviata,
'sic/ inquit 'mea vita Septimille,
huic uni domino usque serviamus,
ut multo mihi maior acriorque 15
ignis mollibus ardet in medullis.'
hoc ut dixit, Amor sinistra ut ante
dextra sternuit approbationem.
nunc ab auspicio bono profecti
mutuis animis amant amantur. 20
unam Septimius misellus Acmen
mavult quam Syrias Britanniasque:
uno in Septimio fidelis Acme
facit delicias libidinesque.
quis ullos homines beatiores 25
vidit, quis Venerem auspiciorem?

46

Iam ver egelidos refert tepores,
iam caeli furor aequinoctialis
iucundis Zephyri silescit aureis.
linquantur Phrygii, Catulle, campi
Nicaeaeque ager uber aestuosae: 5
ad claras Asiae volemus urbes.
iam mens praetrepidans avet vagari,

iam laeti studio pedes vigescunt.

O dulces comitum valet coetus,

longe quos simul a domo profectos 10

diversae varie viae reportant.

49

Disertissime Romuli nepotum,

quot sunt quotque fuere, Marce Tulli,

quotque post aliis erunt in annis,

gratias tibi maximas Catullus

agit pessimus omnium poeta, 5

tanto pessimus omnium poeta,

quanto tu optimus omnium patronus.

50

Hesterno, Licini, die otiosi

multum lusimus in meis tabellis,

ut convener at esse delicatos:

scribens versiculos uterque nostrum

ludebat numero modo hoc modo illoc, 5

reddens mutua per iocum atque vinum.

atque illinc abii tuo lepore

incensus, Licini, facetiisque,

ut nee me miserum cibus iuaret

nee somnus teget quiete ocellos, 10

sed toto indomitus furore lecto

versarer, cupiens videre lucem,

ut tecum loquerer simulque ut essem.

at defessa labore membra postquam

semimortua lectulo iacebant, 15

hoc, iucunde, tibi poema feci,

ex quo perspiceres meum dolorem.
nunc audax cave sis, precesque nostras,
oramus, cave despuas, ocelle,
ne poenas Nemesis reposita a te. 20
est vemens dea: laedere hanc caveto.

51

Ille mi par esse deo videtur,
ille, si fas est, superare divos,
qui sedens adversus identidem te
spectat et audit

dulce ridentem, misero quod omnis 5
eripit sensus mihi: nam simul te,
Lesbia, aspexi, nihil est super mi

lingua sed torpet, tenuis sub artus
flamma demanat, sonitu suo 10
tintinant aures, gemina teguntur
lumina nocte.

otium, Catulle, tibi molestum est:
otio exsultas nimiumque gestis:
otium et reges prius et beatas 15
perdidit urbes.

53

Risi nescio quern modo e corona,
qui, cum mirifice Vatiniana
meus crimina Calvos explicasset,
admirans ait haec manusque tollens,
'di magni, salaputium disertum!' 5

62
Lines 1 — 19

Vesper adest, iuvenes, consurgite: Vesper Olympo
exspectata diu vix tandem lumina tollit.
surgere iam tempus, iam pinguis linquere mensas,
iam veniet virgo, iam dicetur hymenaeus.
Hymen O Hymenae, Hymen ades O Hymenae!

5

Cernitis, innuptae, iuvenes? consurgite contra;
nimirum Oetaeos ostendit Noctifer ignes.
sic certest; viden ut pernicious exsiluere?
non temere exsiluere, canent quod vincere par est.
Hymen O Hymenae, Hymen ades O Hymenae!

10

Non facilis nobis, aequales, palma parata est;
aspicite, innuptae secum ut meditata requirunt.
non frustra meditantur: habent memorabile quod sit;
nee mirum, penitus quae tota mente laborant.
nos alio mentes, alio divisimus aures;
iure igitur vincemur: amat victoria curam.
quare nunc animos saltern convertite vestros;
dicere iam incipient, iam respondere decebit.
Hymen O Hymenae, Hymen ades O Hymenae!

15

62
Lines 20—38

Hespere, quis caelo fertur crudelior ignis?
qui natam possis complexu avellere matris,
complexu matris retinentem avellere natam,
et iuveni ardenti castam donare puellam.
quid faciunt hostes capta crudelius urbe?
Hymen O Hymenae, Hymen ades O Hymenae!

20

25

Hespere, quis caelo lucet iucundior ignis?
qui desponsa tua firmes conubia flamma,
quae pepigere viri, pepigerunt ante parentes,
nee iunxere prius quam se tuus extulit ardor.
quid datur a divis felici optatius hora? 30
Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae!

Hesperus e nobis, aequales, abstulit unam.
namque tuo adventu vigilat custodia semper,
nocte latent fures, quos idem saepe revertens,
Hespere, mutato comprehendis nomine Eous. 35
at lubet innuptis ficto te carpere quesru.
quid turn, si carpunt, tacita quern mente requirunt?
Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae!

62
Lines 39—66

Ut flos in saeptis secretus nascitur hortis,
ignotus pecori, nullo convolsus aratro, 40
quern mulcent aerae, firmat sol, educat imber;
multi ilium pueri, multae optavere puellae:
idem cum tenui carptus defloruit ungui,
nulli ilium pueri, nullae optavere puellae:
sic virgo, dum intacta manet, dum cara suis est; 45
cum castum amisit polluto corpore florem,
nee pueris iucunda manet, nee cara puellis.
Hymen O Hymenaeae, Hymen ades O Hymenaeae!

Ut vidua in nudo vitis quae nascitur arvo,
numquam se extollit, numquam mitem educat uvam, 50
sed tenerum prono deflectens pondere corpus
iam iam contingit summum radice flagellum;

hanc nulli agricolae, nulli coluere iuveni:
at si forte eadem est ulmo coniuncta marito,
multi illam agricolae, multi coluere iuveni: 55
sic virgo, dum intacta manet, dum inculta senescit;
cum par conubium maturo tempore adeptam est,
cara viro magis et minus est inuisa parenti.
<Hymen O Hymenae, Hymen ades O Hymenae !> 58b

Et tu ne pugna cum tali coniuge, virgo.
non aequum est pugnare, pater cui tradidit ipse, 60
ipse pater cum matre, quibus parere necesse est.
virginitas non tota tua est, ex parte parentum est,
tertia pars patris, pars est data tertia matri,
tertia sola tua est: noli pugnare duobus,
qui genero sua iura simul cum dote dederunt. 65
Hymen O Hymenae, Hymen ades O Hymenae!

70

Nulli se dicit mulier mea nubere malle
quam mihi, non si se Iuppiter ipse petat.
dicit: sed mulier cupido quod dicit amanti,
in vento et rapida scribere oportet aqua.

72

Dicebas quondam solum te nosse Catullum,
Lesbia, nee prae me velle tenere Iovem.
dilexi turn te non tantum ut vulgus amicam,
sed pater ut gnatos diligit et generos.
nunc te cognovi: quare etsi impensius uror, 5
multo mi tamen es vilior et levior.
qui potis est, inquis? quod amantem iniuria talis

cogit amare magis, sed bene velle minus.

73

Desine de quoquam quicquam bene velle mereri

aut aliquem fieri posse putare pium.

omnia sunt ingrata, nihil fecisse benigne

<prodest,> immo etiam taedet obestque magis;

ut mihi, quern nemo gravius nee acerbius urget 5

quam modo qui me unum atque unicum amicum habuit.

75

Hue est mens dedueta tua mea, Lesbia, culpa

atque ita se officio perdidit ipsa suo,

ut iam nee bene velle queat tibi, si optima fias,

nee desistere amare, omnia si facias.

76

Siqua recordanti benefacta priora voluptas

est homini, cum se cogitat esse pium,

nee sanctam violasse fidem, nee foedere nullo

divum ad fallendos numine abusum homines,

multa parata manent in longa aetate, Catulle, 5

ex hoc ingrato gaudia amore tibi.

nam quaecumque homines bene cuiquam aut dicere possunt

aut facere, haec a te dictaque factaque sunt.

omnia quae ingratae perierunt credita menti.

quare iam te cur amplius excrucies? 10

quin tu animo offirmas atque istinc teque reducis,

et dis invitis desinis esse miser?

difficile est longum subito deponere amorem,

difficile est, verum hoc qua lubet efficias:

una salus haec est, hoc est tibi pervincendum, 15
hoc facias, sive id non pote sive pote.
O di, si vestrum est misereri, aut si quibus umquam
extremam iam ipsa in morte tulistis opem,
me miserum aspiciate et, si vitam puriter egi,
eripite hanc pestem perniciemque mihi, 20
quae mihi subrepens imos ut torpor in artus
expulit ex omni pectore laetitas.
non iam illud quaero, contra me ut diligat ilia,
aut, quod non potis est, esse pudica velit:
ipse valere opto et taetrum hunc deponere morbum. 25
O di, reddite mi hoc pro pietate mea.

77

Rufe mihi frustra ac nequiquam credite amice
(frustra? immo magno cum pretio atque malo),
sicine subrepsti mi, atque intestina perurens
ei misero eripuisti omnia nostra bona?
eripuisti, heu heu nostrae crudele venenum 5
vitae, heu heu nostrae pestis amicitiae.

83

Lesbia mi praesente viro mala plurima dicit:
haec illi fatuo maxima laetitia est.
mule, nihil sentis? si nostri oblita taceret,
sana esset: nunc quod gannit et obloquitur,
non solum meminit, sed, quae multo acrior est res, 5
irata est. hoc est, uritur et loquitur.

84

Chommoda dicebat, si quando commoda vellet

dicere, et insidias Arrius hinsidias,
et turn mirifice sperabat se esse locutum,
cum quantum poterat dixerat hinsidias.
credo, sic mater, sic liber avunculus eius, 5
sic maternus avus dixerat atque avia.
hoc misso in Syriam requierant omnibus aures:
audibant eadem haec leniter et leviter,
nee sibi postilla metuebant talia verba,
cum subito affertur nuntius horribilis, 10
Ionios fluctus, postquam illuc Arrius isset,
iam non Ionios esse sed Hionios.

85

Odi et amo. quare id faciam, fortasse requiris?
nescio, sed fieri sentio et excrucior.

86

Quintia formosa est multis. mihi Candida, longa,
recta est: haec ego sic singula confiteor.
to turn illud formosa nego: nam nulla venustas,
nulla in tarn magno est corpore mica salis.
Lesbia formosa est, quae cum pulcherrima tota est, 5
turn omnibus una omnis surripuit Veneres.

87

Nulla potest mulier tantum se dicere amatam
vere quantum a me Lesbia amata mea est.
nulla fides ullo fuit umquam foedere tanta,
quanta in amore tuo ex parte reperta mea est.

92

Lesbia mi dicit semper male nee tacet umquam
de me: Lesbia me dispeream nisi amat.
quo signo? quia sunt totidem mea: deprecor illam
assidue, verum dispeream nisi amo.

95

Zmyrna mei Cinnae nonam post denique messem
quam coepta est nonamque edita post hiemem,
milia cum interea quingenta Hortensius uno
Zmyrna cavas Satrachi penitus mittetur ad undas,
Zmyrnam cana diu saecula pervolvent. 5
at Volusi annales Paduam morientur ad ipsam
et laxas scombris saepe dabunt tunicas.

95b

Parva mei mihi sint cordi monimenta ...
at populus tumido gaudeat Antimacho.

96

Si quicquam mutis gratum acceptumve sepulcris
accidere a nostro, Calve, dolore potest,
quo desiderio veteres renovamus amores
atque olim missas flemus amicitias,
certe non tanto mors immatura dolori est 5
Quintiliae, quantum gaudet amore tuo.

101

Multas per gentes et multa per aequora vectus
advenio has miseras, frater, ad inferias,
ut te postremo donarem munere mortis
et mutam nequiquam alloquerer cinerem.
quandoquidem fortuna mihi tete abstulit ipsum, 5

heu miser indigne frater adempte mihi,
nunc tamen interea haec, prisco quae more parentum
tradita sunt tristi munere ad inferias,
accipe fraterno multum manantia fletu,
atque in perpetuum, frater, ave atque vale. 10

107

Si quicquam cupido optantique obtigit umquam
insperanti, hoc est gratum animo proprie.
quare hoc est gratum tnobis quoquet carius auro
quod te restituis, Lesbia, mi cupido.
restituis cupido atque insperanti, ipsa refers te 5
nobis. O lucem candidiore nota!
quis me uno vivit felicior, aut magis thac est
toptandus vita dicere quis poterit?

109

Iucundum, mea vita, mihi proponis amorem
hunc nostrum inter nos perpetuumque fore.
di magni, facite ut vere promittere possit,
atque id sincere dicat et ex animo,
ut liceat nobis tota perducere vita 5
aeternum hoc sanctae foedus amicitiae.